

ffjelden paa disse Stationer møder en heel Barrikade af Nysgjerrige, saaledes at der hører mere end almindeligt Mod til at gaae paa dem for at komme igjennem — er at forhøje Betalingen til 8 Sk. Da er jeg vis paa, at der ikke vilde indfinde sig ret mange flere paa Stationerne end de, som vilde følge en eller anden god Ven paa Banen. Jeg kan heller ikke indsee, at man vilde gjøre Uret imod Publicum, om man lod dem, hjem det er særdeles om at gjøre at følge en Rejsende heelt ud til Vaggonen, erlægge en Afgift af 8 Sk., og vil man træffe en saadan Foranstaltning, er det utvivlsomt for mig, at de nævnte Stationer vilde være tilstrækkelige i længere Tid. Som bekendt er vort Jernbanenet endnu ikke færdigt, der forestaaer snart Aabningen af Bendhysfelbanen, som ogsaa vil komme i Forbindelse med disse Stationer, og vi kunne da let til næste Aar faae det ubehagelige Særsyn, at vi vare ligedan farne, idet der muligvis vilde komme til at mangle Locale. Der vilde da paany blive Tale om Udvidelse, og vi maatte atter skride til Bevilling af nye Penge. Derfor forekommer det mig, at det er et findrigt og forstandigt Forslag, at vi opsatte disse Ombygninger og see Tiden an, thi muligvis vil der til næste Aar gjøre sig meget vægtige Grunde gjældende, navnlig byggede paa de Aarsager, som jeg her har nævnt, og da vil det sikkert være mere hensigtsmæssigt at indrette Banegaardene over hele Jernbanenet saaledes, at de ere tilstrækkelige. Det er som sagt min Dvertydning, at, hvis man træffer den Foranstaltning, jeg har nævnet, og som nu findes herved Kjøbenhavn, vil den væsentligste Deel af de Ulemper, der nu ere tilstede, forsvinde, og vi ville blive fri for denne Udgift iaar. — Om Vædringsforslaget under Nr. 4] angaaende Rindsholms Station skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg skal ikke nægte, at jeg har den Mening, at det Samme er Tilfælde her som ved de 2 andre Stationer, men da jeg ikke har havt Leilighed til at besøge denne Station, skal jeg ikke udtale mig med Sikkerhed derom. Smidlertid troer jeg at vide, at det kun er til enkelte Tider og i

enkelte Undtagelsestilfælde, at der er Tale om, at der ikke er Plads nok, men det er en mindre Bevilling, som jeg i og for sig ikke skal opholde mig ved. Derimod maa jeg indstændig anmode Thinget om at vedtage de 2 andre Vædringsforslag, idet jeg er overbevist om, at det vil være den forstandigste Fremgangsmaade. I det private Liv maa man jo som oftest finde sig i at savne mange Ting, endog dem, som ere meget nødvendige til det daglige Brug, fordi man ikke har Finantserne paa rede Haand, og da som bekendt vort Finantsvæsen ikke staaer paa den meest glimrende Fod, forekommer det mig, at den samme Deconomi i Statsager, som vi i Almindelighed anlægge i det private Liv, vil være paa rette Plads her. Af disse Grunde skal jeg tillade mig at tilraade det høie Thing at vedtage disse Vædringsforslag, idet jeg er overbevist om, at man kan være ganske rolig for, at det ikke vil afstedkomme Ulemper af sær Betydning. Tilfald er der jo kun Spørgsmaal om et Aar, og naar man træffer den Foranstaltning, som jeg har sigtet til, vil det nok vise sig, at man vil kunne komme ud af Bausfelighederne iaar; man kan da altid see Tiden an til næste Aar, og undersøge, om der da foreligger stærkere Grunde end iaar, navnlig hidrørende fra, at flere Jernbanenet blive sammenslåede, hvorefter man da kan foretage de Foranstaltninger, som ere nødvendige for Stationerne paa det hele Jernbanenet. Disse Ord har jeg følt mig opfordret til at udtale, da det er min fulde Overbeviisning, at det forholder sig saaledes, som jeg har sagt, uden at jeg dermed vil have udtalt, at jeg er saaledes inde i Enkeltighederne, at der ikke skulde være Et og Andet, som talte for, at det var hensigtsmæssigt og bedre nu at bevilge de forlangte Penge, men af de Grunde, jeg har nævnt, troer jeg dog ikke, det vil afstedkomme nogen sær Skade, om vi vente lidt dermed. Det var dette, jeg havde at sige.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds har Ordet for en kort Bemærkning.